Časopis pro žáky, učitele a příznivce Základní školy Nerudova 9

Ročník II., 1. vydání

Uvnitř tohoto vydání:

Pár slov úvodem	2
Sedm otázek pro Mgr. Václava Staňka	3
Škola, základ života???	4 - 5, 7
Hmyzí koutek a naši žáci	6
Jak to vidíme my?	8—9
Adaptační kurzy	10—13
Ocenění žáci	14
Vánoce očima žáků	15—17
Kam se ztratil 1. stupeň	18—19
Zamyšlení obrazem	20

Pár slov úvodem

Tak co, jak jste si užili distanční výuku? Asi budu mluvit za většinu, když řeknu, že ne každému to vyhovovalo. Někomu nevyhovovalo tempo, jinému styl, kterým byly prováděny online hodiny. Ale všichni musíme uznat, že se učitelé opravdu snažili, abychom to měli co nejsnazší. Byli spravedliví a dělali vše tak, abychom se stihli vše naučit. Někdy mi to přišlo opravdu jednoduché, ale jsou věci, které se přes "webku" jen těžko vysvětlují. Nikdy jsme se nezlobili, že nám toho učitelé dávají tolik. Jinak to udělat nešlo. A proto dodržujme předpisy, nosme roušky ve třídách, na chodbách a všude, kde musíme, aby se už nemusela opakovat distanční výuka. Abychom se i nadále mohli scházet ve třídách se svými přáteli a učiteli. V těchto těžkých dobách bych vám chtěla popřát hodně zdaru, zdraví a hlavně víry v to, že se to brzy zlepší a budeme se moct bavit se svými spolužáky i bez roušek. Protože i když nám někdy naši spolužáci lezou na nervy, tak mi věřte, těch 9 let je hrozně krátkých. Jestli vás konec základní školy čeká za rok nebo za pár let, je to jedno, protože si vzpomenete, o kolik krásných společných chvilek jste přišli.

(dgr)

Po jarním uzavření škol utichly chodby naší školy a na své žáky mohli učitelé vzpomínat jen díky pracím vystaveným na místních nástěnkách. Sociální kontakt mezi žáky se změnil na virtuální a to, co bylo dříve „nuceným peklem", začalo v tu chvíli leckomu chybět. Každý to vnímal jinak. Někomu klidné a volné tempo distanční výuky vyhovovalo, jiný nedovedl vykřesat ani malinký plamínek motivace a disciplíny a domácí přípravu si neuměl zorganizovat. Ukázaly se silné a slabé stránky každého z nás...jak žáků, tak učitelů. Mnohému jsme se naučili, mnohé jsme z nastalé situace pochopili, protože nešlo jen o nás, šlo o naše blízké rodinné příslušníky, šlo a stále jde o naše zdraví. Naše první letošní vydání časopisu přináší mnoho důkazů o tom, že i takto těžká doba nám může něco dát...ukážeme, jak naši žáci smýšlejí o tom, co nás potkalo; jak vidí školu z pohodlí domova; jak se cítí při distanční výuce; jak se těší na letošní „covidové" Vánoce...to vše v podobě příběhů, zamyšlení, úvah či různých samostatných projektů najdete na následujících stránkách.
Děkuji všem žákům, kteří s námi sdíleli své dojmy a pocity z distanční výuky, redakčnímu týmu za ochotu a flexibilitu a všem kolegům za podporu.
Přeji příjemné čtení a klidné a spokojené Vánoce.

(luk)

Tiráž: Časopis N°9 vydávají žáci Základní školy, Nerudova 9 v elektronické verzi, s nepravidelnou periodicitou. Pedagogické vedení: Mgr. Lucie Knedlová Šéfredaktorka: Diana Grillová Redaktoři: Matyáš Kočvara, Františka Frantálová, Nikola Miřejovská, Adéla Strusková, Veronika Eliášová, Tereza Tučková, Beáta Latková

Email: casopis@zsnerudova.cz. 21.prosince 2020

SEDM OTÁZEK PRO…Mgr. Václava Staňka

1. Jak dlouho působíte na této škole?

Letos je to šestý školní rok, tedy od září 2015.

2. Co Vás vedlo k tomu stát se učitelem?

Ještě na vysoké škole jsem to v plánu neměl. Ale obor, který jsem vystudoval (IT), mě nenaplňoval. Zjistil jsem, že nechci být celý život zavřený v kanceláři u počítače a raději jsem mezi lidmi.
Po dokončení bakalářského studia jsem si k počítačům tedy přibral fyziku a rozhodl se stát se učitelem.

3. Jakou nejhorší známku jste měl na vysvědčení na základce? A z jakého předmětu?

Nejhorší známka byla dvojka, ale neměl jsem jich zrovna málo. Bylo to zpravidla z předmětů, které končily na pis – tedy dějepis, přírodopis, zeměpis. Takže předměty, kde je potřeba se učivo učit zpaměti. To mi vůbec nešlo, protože mám špatnou paměť. Problémy mi dělala ale tradičně i čeština.

4. Myslíte si o sobě, že jste přísný?

Možná si to někdo myslí, ale já vždy říkám, že nejsem přísný, ale spravedlivý.

5. Jaký máte názor na moderní technologie? Jak dobře je ovládáte?

Je jasné, že můj vztah k moderním technologiím je pozitivní. Přál bych si, aby to měli žáci podobně. Ať se jim to líbí nebo ne, budou v životě moderní technologie potřebovat víc a víc. Navíc nám mohou značně zjednodušit život a šetřit čas.

6. Jaký byl Váš nejtrapnější zážitek před žáky?

Trapných zážitků jsou spousty. Je těžké vybrat jeden. Nic si z nich ale nedělám a rád se jim se žáky zasměji.

Co byste chtěl vzkázat žákům naší školy?

Především to, aby k sobě byli slušní. Celý život na základní školu vzpomínáme a přál bych jim, aby jejich vzpomínky byly hlavně pozitivní.

7. S jakou významnou osobností byste se rád setkal?

Z oblasti „celebrit" to jsou určitě hráči mých oblíbených sportovních týmů a hudebních skupin. S několika se mi to už podařilo.

Z osobností vědy by to byl Stephen Hawking nebo Nikola Tesla. Ani s jedním se to bohužel nepovede.

Foto: soukromý archiv

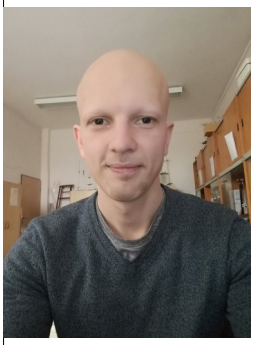

Mgr. Václav Staněk
- vyučující předmětů fyzika, informační a komunikační technologie, člověk a svět práce
- třídní učitel 8.A
- aktivní sportovec

Škola neškola, aneb co mi dala a co vzala distanční výuka

Když se na jaře letošního roku objevily první zprávy, že se budou zavírat školy kvůli covidu 19, většina žáků byla prvních čtrnáct dní nadšená a myslím si, že i někteří učitelé. Ale brzy bylo jasné, že výuka musí pokračovat jiným způsobem. Bylo rozhodnuto o vyučování online.

Zpočátku byla účast na výuce dobrovolná. Některé školy měly více hodin, a jiné naopak třeba jen jednu týdně. Lišil se i přístup a množství úkolů jednotlivých učitelů. Mně osobně tento způsob učení velmi vyhovuje. Jsem na něj zvyklý z dřívější doby, kdy kvůli sportu často chybím. Třeba oproti jiným žákům, kteří byli spíše nešťastní, jsem já podle mého názoru více vynikal. Líbí se mi, že si můžu sám regulovat, kdy si budu dělat své úkoly zadané od učitelů na dálku. Taky se mi líbí, že nemusím brzy vstávat, stačí dojít z postele ke stolu v obývacím pokoji a jsem ve škole. Snažím se vypracovat všechny úkoly hned na začátku týdne, abych pak měl více času na trénink. Mezi výhody distanční výuky patří také to, že se žáci i učitelé naučili dobře pracovat s novými technologiemi, do kterých se jim předtím moc nechtělo.

Oproti jarním měsícům máme teď o dost více úkolů i hodin, proto už to není tak pohodlné jako předtím. Za nevýhodu distančního vyučování považuji, že se nemůžu setkávat se svými spolužáky. Také mi někdy vadí to, že výklad nové látky není takový jako ve škole. Často si informace hledám na internetu nebo se ptám rodičů, kteří už si, bohužel, ze školy moc nepamatují.

Podle mého názoru je štěstí, že tato situace nastala v době internetu, co bychom asi mohli dělat bez počítačů, notebooků a chytrých telefonů?

Jakub Bouška, 9.A

Zeptali jsme se za vás…

1. Líbí se Ti víc distanční nebo prezenční výuka? Proč?
2. Který předmět Tě při distanční výuce baví nejvíc?
3. Když se řekne koronavirus, karanténa, nouzový stav, distanční výuka… jaký **pocit** z toho všeho máš?

Kačka N., 8.F

1. Prezenční—ve škole se lépe soustředím, ale na druhou stranu při distanční výuce mám více času na vše.

2. Přírodopis, zeměpis.

3. Mám z toho špatný pocit—to, co mě baví nemůžu dělat. Ale díky tomu, co se stalo jsem poznala hodně lidí.

Lia, 8.B

1. Asi prezenční—doma nám zadávali více úkolů a ve škole je to veselejší.

2. Angličtina a přírodopis.

3. Takový negativní, všichni to zažíváme poprvé.

Dan , 8.C

1. Prezenční, protože doma je to o hodně náročnější.

2. Matematika, čeština, angličtina.

3. Mám pocit, že nás učitelé vůbec nechápou.

Anička, 6.D

1. Mně osobně se více líbí prezenční výuka; důvod je jasný—vše pochopím mnohem líp.

2. Matematika a fyzika.

3. Žádný, já to nevnímám.

Vojtík, 8.F

1. Líbí se mi víc distanční, protože nemusím vstávat brzy a můžu jíst jídlo od maminky.

2. Občanská výchova.

3. Nuda.

Julie, 6.A

1. Prezenční, protože se můžu vidět s kamarády naživo a povídat si s nimi z očí do očí.

2. Matematika.

3. Mám pocit smutku.

Barča J., 8.F

1. Je to tak 50/50. Při distanční výuce mám pocit větší pohody, ale o prezenční výuce mám pocit, že se toho více naučím.

2. Fyzika.

3. Stísněnost, nuda stres.

Ennie, 8.C

1. Prezenční, víc se toho naučím.

2. Angličtina a občanská výchova.

3. Pocit nejistoty, uzavření.

Marek, 6.A

1. Prezenční, protože nám učitel látku lépe vysvětlí.

2. Občanská výchova.

3. Mám příšerný pocit.

Marek, 7.B

1. Prezenční výuka. Samozřejmě to, že se člověk nemusí tolik učit, je sice pěkné, ale pro mě je přednější kontakt se spolužáky.

2. Přírodopis.

3. Negativní. Dají se na tom najít i pozitiva, ale je jich opravdu pomálu.

HMYZÍ KOUTEK...a péče o něj

V loňském školním roce vznikl v jedné části zahrady hmyzí koutek. Jeho úkolem je zvýšení povědomí žáků o důležitosti hmyzu v přírodě. Podívejte se s námi, jak vznikal a s jakou chutí o něj žáci pečují. Z fotek je vidět, že žáky práce na pozemku velmi baví.

Nesmělé počátky realizace na jaře letošního roku.

Sedmé ročníky se do prací aktivně zapojily. Žáci měli možnost využít všechny získané dovednosti v terénu...a velmi je to bavilo.

Také žáci 6.A jsou na výsledek své práce a podobu hmyzího koutku patřičně hrdí.

Po mnoha hodinách práce žáků i učitelů je hmyzí koutek hotov...je to krásné zákoutí školní zahrady, kam se všichni budeme rádi vracet. Jak pro chvíle relaxace, tak pro další péči o něj.

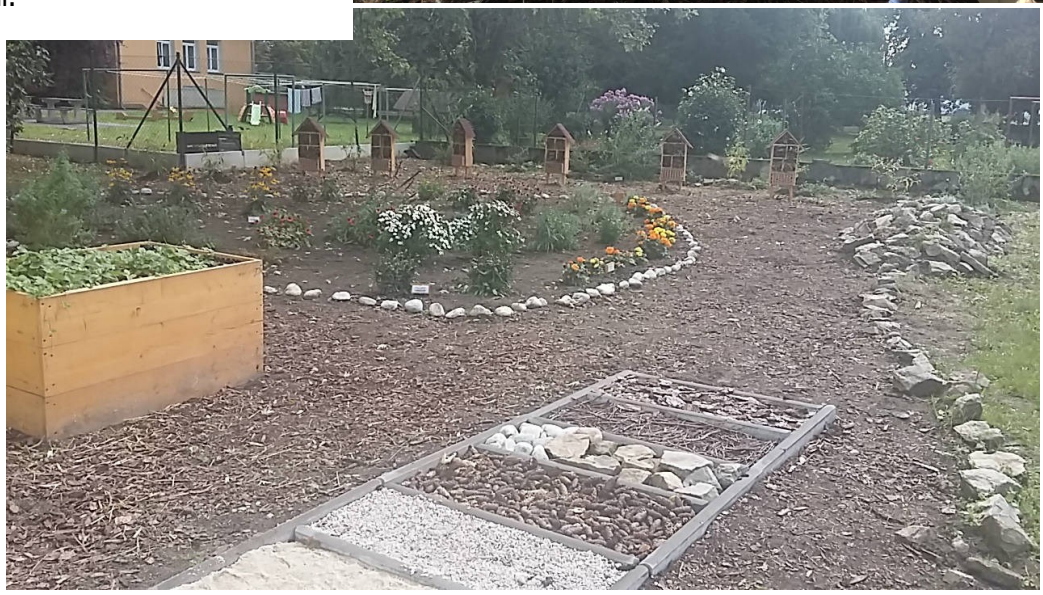

Zeptali jsme se za vás…

1. Líbí se Ti víc distanční, nebo prezenční výuka? Proč?
2. Který předmět Tě při distanční výuce baví nejvíc?
3. Když se řekne koronavirus, karanténa, nouzový stav, distanční výuka… jaký **pocit** z toho všeho máš?

Dan, 8.B

1. Distanční; mám to přehlednější a nikdo mě neruší.

2. Přírodopis, zeměpis, občanka.

3. Takový nepříjemný— buď to zemi zničí, nebo se něco zhorší víc, než to je.

Kačka, 8.F

1. Více se mi líbí prezenční, protože učivo lépe chápu, ale také jsem více ve stresu.

2. Nejvíce mě bavila angličtina a matematika.

3. Mám pocit stísnění, stresu a strachu, samoty.

Danča, 8.C

1. Prezenční—víc toho pochopím.

2. Občanská výchova.

3. Pocit nejistoty— nejradši bych byla, kdyby to skončilo.

Marek, 8.F

1. Líbí se mi více distanční výuka — nemusím vstávat brzy.

2. Nejvíce mě baví občanská výchova.

3. Smutný a veselý zároveň.

Kačka, 8.B

1. Prezenční—vidíme vše naživo.

2. Přírodopis.

3. Uvědomuji si, že takhle to půjde dál, že tohle jen tak neskončí, necítím se z toho dobře.

Jan, 8.F

1. Distanční výuka, protože se můžu lépe soustředit na učení.

2. Dějepis.

3. Mám smíšené pocity— jsem rád, že se můžu učit bez zbytečného stresu, ale vadí mi to, že kvůli tomu umírají lidé.

Marie, 7.B

1. Prezenční výuka, protože jsme všichni spolu a vysvětlování látky chápu více.

2. Český jazyk.

3. Omezení pohybu, vídání se s lidmi, dodržování nařízených opatření naší vlády.

Bára M., 8.F

1. Mně se líbí víc distanční výuka, protože teplo domova nic nenahradí.

2. Nejvíc mě během distanční výuky bavil asi přírodopis a němčina.

3. Stres, strach, úzkost.

Andrea, 6.A

1. Prezenční výuka, protože tu mám kamarády a víc se toho naučím.

2. Matematika.

3. Mám takový smíšený pocit.

JAK TO VIDÍME MY?

Rubrika určená pro práce žáků školy...tentokrát příběhy a zamyšlení na téma Pravda a lež.

KONKURENCE

Ing. Baltazar Jencojepravda pracoval pro firmu Pravda s.r.o již několik let. Vypracoval se na pozici hlavního archiváře, který se stará o archiv, kam se zaznamenávají všechny pravdivé situace v dějinách lidstva. Proto byl poněkud zděšený, když uviděl na počítači po polední pauze: *KOPÍROVÁNÍ DAT DOKONČENO!* „Lež si zase hraje na hackery," pomyslel si. Firma Lež a.s. byla rivalkou Pravdy. Neustále kradla data a neustále je překrucovala. Dokonce se povídá, že si vlády celého světa platí za informace a překroucená data, která potom zneužívají.

Baltazar ihned vzal telefon a volal na *Bezpečnostní oddělení pravdivých informací*. „Haló, BOPI? Tady archiv, stal se další útok. Ano, Lež zase ukradla data. Všechna data. Dobře, počkám." zavěsil telefon. Pípnutím dostal informaci, že dostal e-mail. Od Igora Pravdivého. Majitele firmy. Má se dostavit do jeho kanceláře.

Herbert Klamný již pilně pracoval na datech, která dostal. Byl jeden z mnoha pracovníků v oddělení Přepracování informací firmy Lež a.s., které mělo za úkol přetvářet informace. Dneska dostal obzvláště velký objem dat a pokynů. Náhodně otevřel složku a zamyslel se: „Přistání člověka na Měsíci, skvěle!" řekl si „ Na tom se dá zpochybnit hodně věcí." Pustil se do práce. Po dvou hodinách měl hotovo a začal psát článek.

Celé přistání na Měsíci je falešné, NASA lhala. Zde jsou důkazy:

1. Vlajka na Měsíci vlaje

Jak si můžete všimnout na fotkách všech misí Apolla, kdekoliv je vlajka, tak vlaje. To ovšem není možné, jelikož na Měsíci není atmosféra, a proto ani vítr. Ale přesto vlajka vlaje. Tedy jasný podvod.

2. Nejsou vidět žádné hvězdy

Pokud se podíváte na noční oblohu, tak tam vidíte nesčetně mnoho hvězd. Avšak na fotkách z Měsíce není ani jedna. To však není možné, jelikož hvězdy by tam měly být jasnější a výraznější než z povrchu Země. A prot..."

Více už napsat nestihl. Na monitoru počítače se objevil zuřivě blikající vykřičník a nápis HARD DISK FATAL ERROR. A pak už nic. Počítač zhasl. Herbert zbledl. Můj počítač! Má data! Můj výdělek! V tu chvíli mu zazvonil mobil. „Krásné ráno, Herberte, tady Igor Pravdivý. Nemáš náhodou něco s počítačem? Ta data, co Vaše firma ukradla byla totiž zavirovaná! Je nám to upřímně líto."

O chvíli později zveřejnil archivář Baltazar Jencojepravda na stránkách firmy Pravda následující sdělení: „Vážení čtenáři, náš archiv se bohužel stal terčem hackerského útoku. Došlo k úniku dat a následně ke zveřejnění mylných informací zpochybňujících přistání člověka na Měsíci. Záškodnický čin byl již po zásluze potrestán. Dovolte nám však uvést lživé informace na pravou míru: Vlajka na všech fotografiích z Měsíce vlaje, protože byla ušita tak, aby zachovala svůj tvar, takže dnes by vypadala stejně jako před padesáti lety. A hvězdy nejsou vidět, protože se přistávalo ve dne a Slunce přesvítilo ostatní hvězdy. Stejně jako na Zemi."

Firma Pravda s.r.o. již podala za hackerský útok trestní oznámení na firmu Lež, a.s.

Pravda s.r.o. totiž nad Lží a.s. vždy vítězí!

Martin Rypl, 9.A

Příběh z Měsíce část první

Královna Isabel přecházela sem a tam po trůním sále a pozorovala město. Bylo tam tolik krásných lidí, až zrak přecházel. Avšak královna věděla své. Za vší tou krásou stálo měsíční kouzlo. Od té doby, co před dvaadvaceti lety pozemšťané v čele s jejími rodiči osídlili Měsíc, se nadání, které si při tom osvojili, značně zdokonalilo. Vše, co viděla, byla lež.
„Vaše Veličenstvo," ozval se jeden z královských čarodějů, „je vše v pořádku?"
„Jistě," odpověděla Isabel. Ale nebylo tomu tak. Už dlouho se všem snažila říct pravdu. O čarodějích i měsíčním kouzlu. Byla to pravda, kterou ona sama neznala, i když byla královna. Vláda před ní něco tajila a ona byla pevně rozhodnutá zjistit, co.
„Má královno, musíte sepsat to oznámení pro vnější sektory," oznámil hlavní čaroděj Park.
„Sepíši ho ve své komnatě."
Toho večera díky měsíčnímu kouzlu na sebe vzala podobu jednoho ze členů vlády a vydala se do podzemních tunelů. Tam chodit nesměla, a proto to bylo dokonalé místo pro ukrytí tajemství. Vstoupila do šachty a vydala se směrem k paláci. Na konci tunelu uviděla ocelové dveře. Zkusila je otevřít, když tu najednou, jako z čistého nebe, se za ní objevil Park.
„Caroději Parku, je mi ctí."
„No, to by mělo, vy bezvýznamný červe. Nejste nic lepšího než podřadný občan naší krásné země. Co tady vůbec děláte Stavrosi?"
Isabel byla znechucena. K ní byl vždy milý a ona si myslela, že se tak chová ke každému. A přitom byl chladný jako kus ledu.
„Šel jsem to tam zkontrolovat."
„Já také, jsou tam nějaká vylepšení a nerad bych, aby se o tom dozvěděla královna."
„Samozřejmě."
„Tak jdeme dovnitř."
Isabel zkoprněla. Čekala úplně vše, ale armádu ne. Vojáci nebyli lidé, ale nestvůry.
„Jak jsem řekl, provedli jsme pár vylepšení," řekl Park nevzrušeně.
„Ano, to jste zmínil. Víte, trochu mě trápí, že královně lžeme, vám to nevadí?"
„Královna je mi ukradená, je loutka. Stejně udělá vše, co jí poradím. Já se měl stát králem, proto si svůj trůn dobydu a pak i celou Zemi. Ale napřed se zbavím královny. Brzy."
Isabel pochopila. Musí jednat co nejrychleji, jinak jsou všichni ztraceni.

Karolína Marešová, 8.C

Na pokračování tohoto příběhu se můžete těšit v příštím vydání

Obě práce byly zařazeny do literární soutěže Jihočeský úsměv, pořádané Jihočeskou vědeckou knihovnou ve spolupráci s Jihočeským klubem Obce spisovatelů. Letošního ročníku se zúčastnilo 93 soutěžících.

Příběh Káji Marešové je jednou z vítězných prací tohoto ročníku.

GRATULUJEME autorce, přejeme nadále dostatek inspirace a budeme se těšit na další fantastické příběhy.

ADAPTAČNÍ KURZY

Hned na začátku školního roku úspěšně proběhly adaptační kurzy 6. ročníků, které pravidelně připravuje Mgr. Lenka Pfefferová a Mgr. Brigita Kubešová. Kurzy se konají na základně ASGARD v Roseči u Jindřichova Hradce.

Kurz slouží k vzájemnému poznání spolužáků mezi sebou a s jejich třídní učitelkou.
Prostřednictvím týmových aktivit a her podpoří posílení třídního kolektivu, rozvoj vzájemné spolupráce mezi spolužáky, jednotlivcům usnadní jejich začlenění do kolektivu třídy.

Kurz trvá tři dny a koná se pravidelně každý rok v září.

6.A bude, zdá se, nejen třída matematická, ale také třída plná sportovních talentů. A bude tím jistě své třídní učitelce Janě Hajíčkové dělat samou radost.

Třída 6.B, společně s třídní učitelkou Zitou Bicanovou, měla radost z nejedné aktivity.

ve školním roce 2020/2021

Vesele si adaptační kurz užívala i letošní 6.C s paní učitelkou třídní Brigitou Kubešovou.

Hravá atmosféra dne strhne každého z účastníků k aktivitám, kterým by se za normálních okolností třeba vůbec nechtěl účastnit.

Třída 6.D i její třídní učitelka Mirka Hlinková se nebála žádné spolupráce a radostně se tmelila. Tenkrát se to ještě smělo.

ADAPTAČNÍ KURZY

Žáci jsou ubytováni a stravují se ve velkém zálesáckém srubu u rybníka Březina.

Kurzu se aktivně účastnili také žáci 6.E a jejich nová třídní učitelka Edita Svepešová.

Temperamentní kolektiv třídy 6.F si adaptační hry velmi oblíbil. Také tato třída byla doprovázena svou třídní učitelkou, Markétou Sedivou.

ve školním roce 2020/2021

6.A 6.D
6.B 6.E
6.C 6.F

Máme tu úspěšné žáky

Potkáváte je na chodbách školy či v jídelně a možná ani nevíte, že jsou mimořádně nadaní.

Úspěšní a talentovaní žáci převzali z rukou náměstka primátora Viktora Vojtka v obřadní síni českobudějovické radnice ocenění za úspěšnou reprezentaci školy a města.

Tady jsou (spodní foto zleva): Jáchym Šrom, Sára Vrzalová, Kateřina Nováková, Tereza Špirochová, Jakub Bouška.

Foto: archiv školy

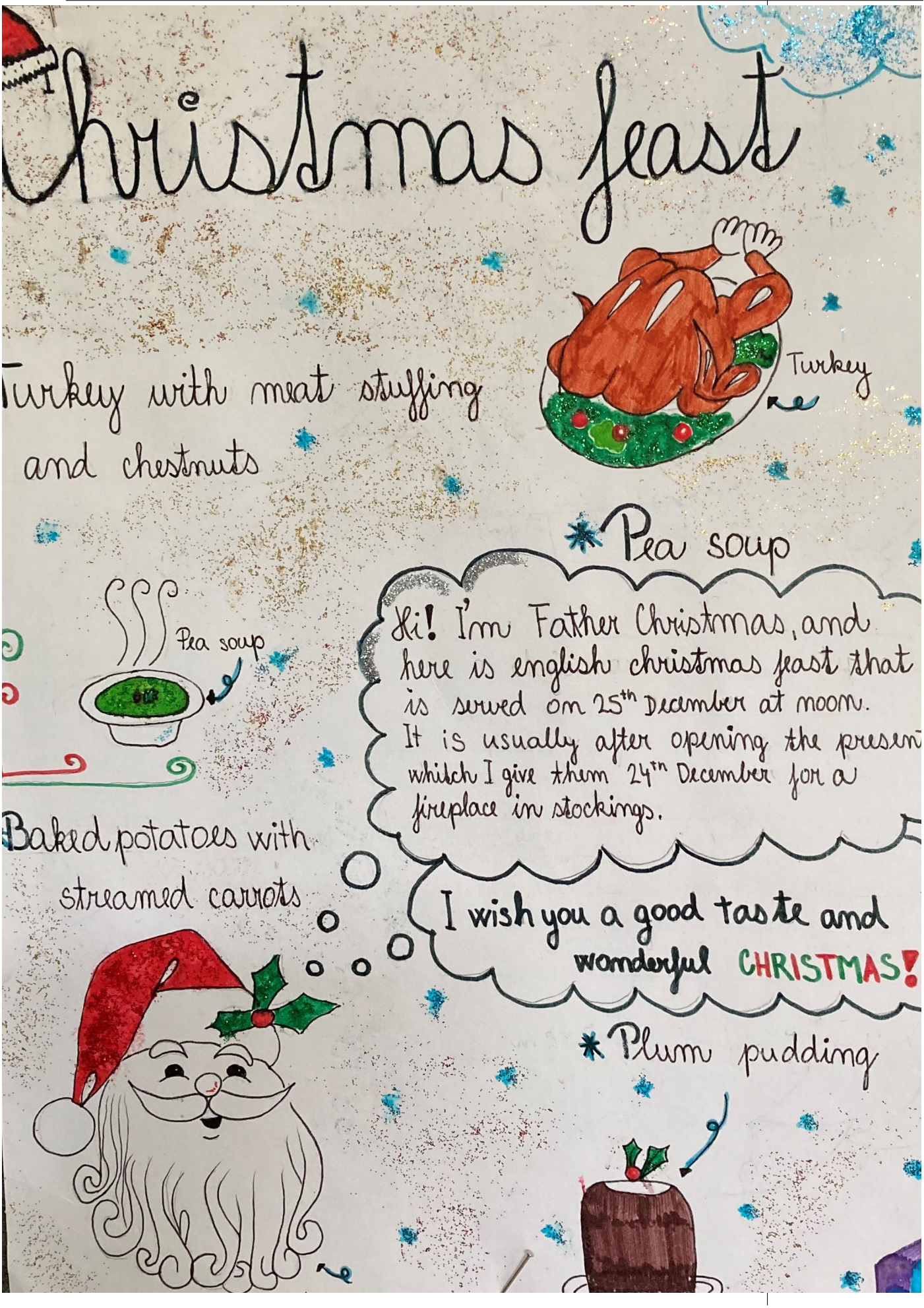
Christmas feast
Turkey with meat stuffing and chestnuts
Turkey
* Pea soup
Pea soup
Hi! I'm Father Christmas, and here is english christmas feast that is served on 25th December at noon. It is usually after opening the present which I give them 24th December for a fireplace in stockings.
Baked potatoes with streamed carrots
I wish you a good taste and wonderful CHRISTMAS!
* Plum pudding

A zase jsou tu Vánoce

Zima patří k mému nejoblíbenějšímu ročnímu období. Svátky klidu a pohody jsou už opravdu tady. Nedočkavě klepou svou sněhovou ručkou na dveře. Z bílých peřin padají vločky. A přesto navenek pěkná atmosféra v sobě skrývá spoustu lidí, kteří spěchají jako o závod. Snaží se za jediný den dokoupit vše, na co během posledních týdnů zapomněli (především vánoční dárky). V naší rodině probíhají Vánoce tradičním způsobem, jaký si dovedete představit.

Ráno se s tradiční náladou probouzí tatínek, aby nám všem, co ještě spíme, udělal snídani. Hned po něm vstane maminka a obleče se do županu, vzbudí mě a moji sestru. Když ráno vejdu do kuchyně, voní tam cosi jako jehličí z toho nejkrásnějšího vánočního stromku, a když zavřu oči, vidím náš stromeček, co se leskne a třpytí ve světle svíček, a těch dárků, co pod ním jsou. Ještě před tím, než začneme jíst, se pomodlíme, a protože je druhá adventní neděle, zapálím na svíci další svíčku. Snídaně je bohatá a já nevím, co sníst první. Hned po tom, co dojíme, se já a sestra vrhneme na zdobení našeho stromečku, který včera se strýcem Jirkou přinesl tatínek domů. V krabicích jsou ozdoby všech barev. Růžové, modré, červené, zlaté, bílé, nevím, kam se dívat dřív. Ale úplně dole jsou ozdoby ještě po maminky babičce a ty mám nejradši. Obzvlášť pejska s dlouhýma ušima, které jsem mu jako malý cumlal, až jsem na sebe shodil celý stromek. Odpoledne pečeme s maminkou cukroví, které stejně nikdy do Štědrého dne nevydrží, protože nám ho ujídá strýc s tetou. Pečení trvá dlouho, a tak když už se začne stmívat, pozoruji za oknem lidi na ulici a hádám, co je asi v těch balíčcích, které nesou. Když padne tma, maminka už jen připraví večeři, vypere prádlo, a pak se jdeme společně dívat na nějakou pohádku, co zrovna běží v televizi. Vždycky si pak ještě zapálím vonnou svíčku a to je pak panečku vánoční atmosféra. Když jdu potom spát, nejraději koukám na okno a sleduji, jak ho námraza pokryla a z nebe se snáší vločky a lehce jako víly dopadají na zem.

Samuel Savula, 8.B

Všechny použité texty, obrázky a fotografie jsou prací a majetkem žáků a ZŠ, Nerudova 9.

Titulní stránka: Mladý módní návrhář, Tereza Slabihoudková, 9.A

Projekt Škola, základ života, str. 4 —Tereza Slabihoudková, 9.A

Hmyzí koutek—fotografie, str. 6— archiv ZŠ Nerudova

Adaptační kurzy—fotografie, str. 10—13— archiv ZŠ Nerudova

Ocenění sportovci—fotografie, str. 14— archiv ZŠ Nerudova

Cizojazyčné Vánoce— žáci 9. ročníků 2019/2020

Fotografie 1. stupně, str. 18/19— archiv ZŠ Nerudova

Projekt Peníze, str. 20— Eliška Krčínová, 7.E

A zase jsou tu Vánoce

Zima patří k mému nejoblíbenějšímu ročnímu období. Svátky klidu a pohody jsou už opravdu tady. Nedočkavě klepou svou sněhovou ručkou na dveře. Z bílých peřin padají vločky. A přesto navenek pěkná atmosféra v sobě skrývá spoustu lidí, kteří spěchají jako o závod. Snaží se za jediný den dokoupit vše, na co během posledních týdnů zapomněli (především vánoční dárky).

V naší rodině probíhají Vánoce tradičním způsobem, jaký si dovedete představit. Den před Štědrým den se u nás nese ve znamení velkých příprav. To znamená, že rodiče se věnují přípravě bramborového salátu a ryby, maminka peče vánočku a na mně se sestrou je ozdobení vánočního stromečku. Nejkrásnější den - Štědrý den - začíná společnou snídaní, ke které máme domácí vánočku a mou oblíbenou čokoládu. Další tradicí, kterou dodržujeme, je návštěva hřbitova, abychom si zkrátili čekání na Ježíška, jezdíme lyžovat a užívat si sněhu a zimních radovánek. K večeři celá rodina usedne ke stolu za soumraku, bytem znějí vánoční koledy a voní purpura. Po báječné večeři už od dětských let čekáme na zazvonění zvonečku, který ohlašuje příchod Ježíška. S velkým očekáváním jdeme ke stromečku a těšíme se na rozbalovaní dárků. Všichni máme radost i z každé maličkosti, kterou pod stromečkem najdeme. Všichni společně zakončíme den sledováním vánočních pohádek.
Nejkrásnějším dárkem pro nás pro všechny jsou společně strávené chvíle, klid a pohoda.

Jan Vlček, 8.F

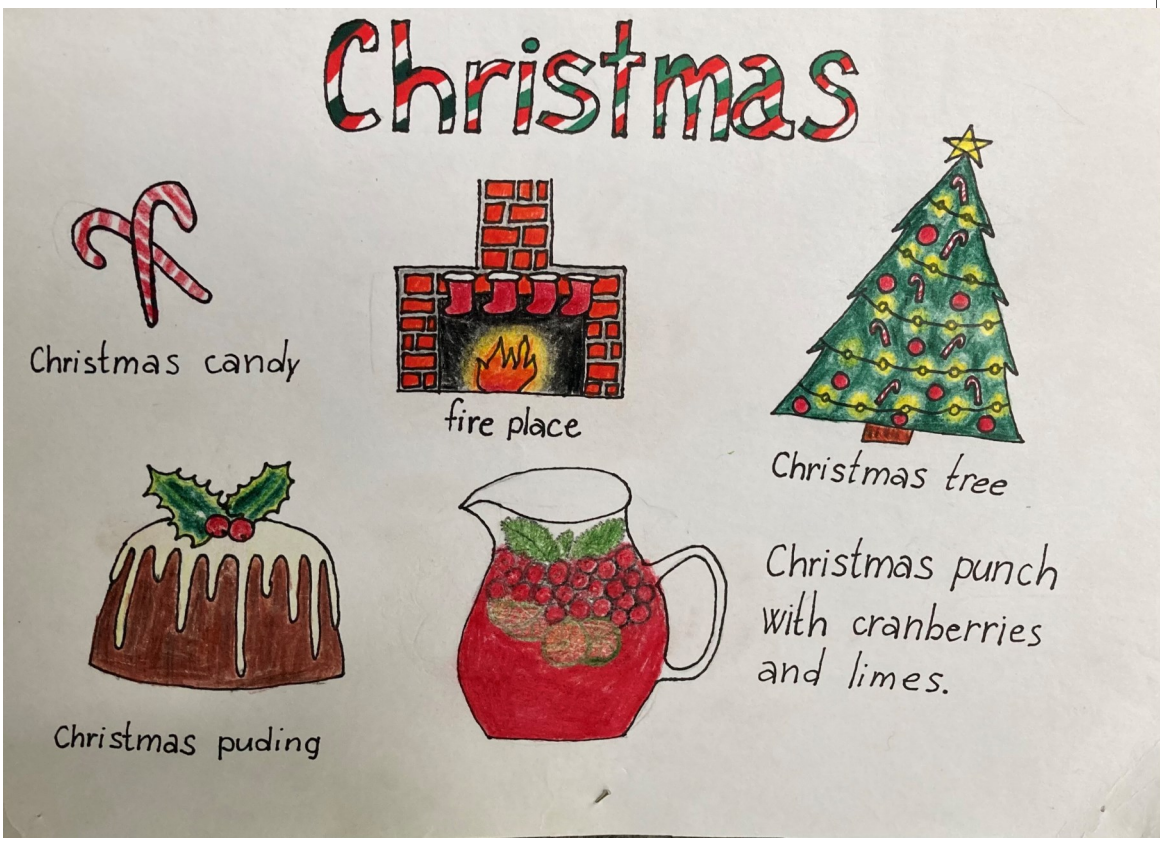

Kam se ztratil 1. stupeň?

Na stránkách našeho časopisu najdete plno informací o aktivitách a projektech starších žáků, žáků 2. stupně. Skoro to vypadá, že škola ani nemá žádný 1. stupeň. Ale opak je pravdou, malými školáčky se to tu jen hemží a jsou také pořádně aktivní. Podívejte se, jaké podzimní radovánky si letos užili.

Venkovní tvoření z listů patřilo mezi aktivity 1.C

Třída 3.C a její LISTOVÁ VÝZVA

Za třídou 1.C přišli na návštěvu ježci…a kdybyste se dětí zeptali, jistě by vám o nich řekly nějakou zajímavost.

Všechno si za peníze nekoupíš

STĚSTÍ

LÁSKA

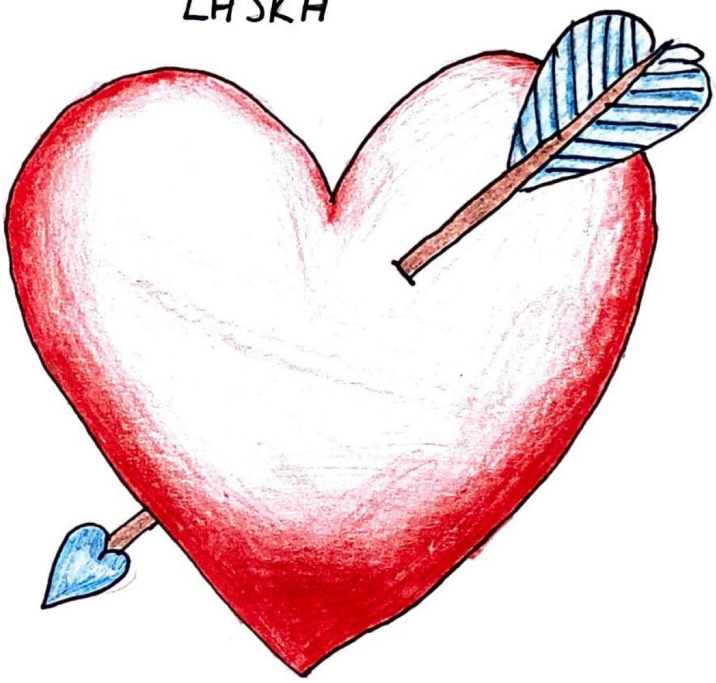

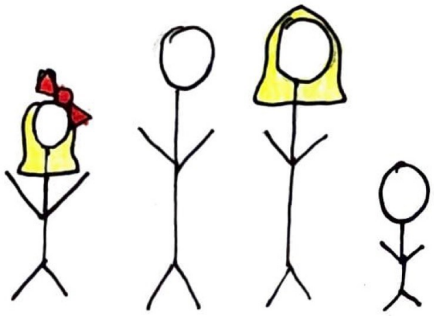

RODINA

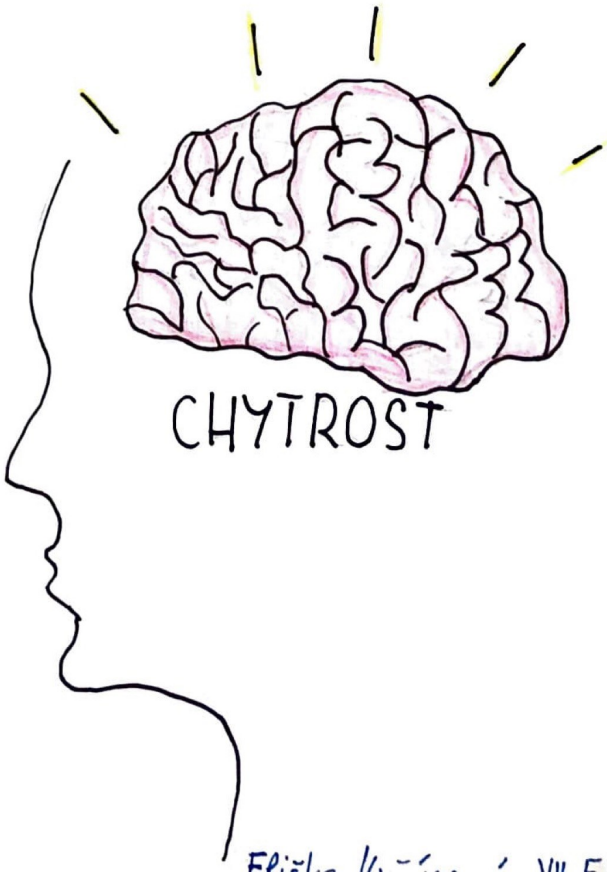

CHYTROST

ZDRAVÍ